

момченцето, откраднѣло от царя
на Индия. - Таквoз дете прекрасно
тя никога дори не е мечтала! -
и него за вестител из горите
ревнивий Оберон ревниво иска,
но тя добре го пази и не дава.
И затова, когато в звездна нощ
при някой бистър извор те се срещнат,
такъв нечуван шум повдигат,
че феите изплашени избягват
и в чашката на някой паднал желѣд
побързват да се скрият.

ФЕЯТА. -

Може би
се мамя аз, но ти не си ли она
лукав и весел дух - Робин добрият.
Нали ти плашиш селските девойки.
Нали сметаната собираш ти?
Нали буталото въртиш - напразно
трудът на бедните жени отива -
не могат да избутат масло те?
Нали ти вкисваш виното; нали
със смях препращаш пътниците там,
където пътят им не води? Но за тия,
които "Пък добрият" те наричат,
ти носиш частие, нали? - Кажй,
не си ли Пък?

ПЪК. -

Да, аз съм. Весел дух,
разсмивам Оберона всякак: цвиля
като жребец, когато видя
пред себе си по-тлъстичка кобила;
внезапно, в чашата на някоя женица,